

בן ציון תומר: שני שירים

* * *

אָסר אַתּ הַסּוּסִים, הַתֵּר אֶת הַרוּחַ.
תִּקְפֹּץ לָנוּ הַדֶּרֶךְ, בַּסְּעָרָה.
אַל תִּירָא. הַאֲדָמָה נִשְׁמַטָּה,
הַאֲדָמָה הַיָּא כָּמוֹ אִשָּׁה קוֹמֶטָה.
שְׂאֲבָדוּ לָהּ פְּחוּת־הַמְּשִׁיבָה.
סוּסֵי־הָאֵשׁ טָשִׁים. פְּתָאם הֵם נִשְׁרִים.
פְּתָאם הֵם עוֹף־הַלּוֹם. פְּתָאם
בַּק מִים, מִים לְאֵין־חוּף, וְאֵין לְצוּף
וְאֵין לְשִׁקֵּץ. תִּקּוּל צָלוּל
וְאֵין לְשִׁמְצ. וְאֹר חֲזַק וּמְסַנֵּר.
אֹר מִתְּפִשֵּׁט. אֹר מִצְטַמְצָם. מִי
אַתּ צִינֵי עוֹצִם? נוֹפֵל
וּכְסוּי־צִינִים, אֲנִי צוֹלֵל, נוֹסֵק,
צוֹלֵל, מִסְתַּחֲרֵר סְבִיבָה, מוֹשִׁיט
יָדַים, אֶבֶל אַתָּה חוֹמֵק מִקְרֵב־
צִינִים. בַּק קַרְבָּתְךָ מִכְּאַבֶּת
וּמִבִּיכָה. שְׂמַאלְךָ כְּאַבֶּן
הַשׁוֹאֲבָת, וְהַיָּמִין דוֹחָה. וְכַף תְּמִיד:
לֹא קָם בִּיגִינוּ גָּשֶׁר. וְכַף תְּמִיד:
אֵינִי עוֹבֵר הַסֶּף. עוֹף־הַלּוֹם חוֹנֵר
לְהִיּוֹת שׁוֹב גָּשֶׁר. גָּשֶׁר לְסוּס אֵשׁ.
הָאֵשׁ כְּבָתָה. בַּק סוּס רָעֵב
בְּשָׂדוֹת שְׁלֵפִים רָצָה.
דְּבַר הֵן לֹא אֲרַע.

**

בקפה, מבעד לזוגית, שמצתי את קולות
 המים הרבים. בקבקו במרובים, צלפו
 באלקסון. דמי היה יבש כמו
 גרון. בקש לצמח. אכל סגור הייתי
 בארון. מצטף בערפל אפר שזחל
 בגיאיות המוח. מצבר לזוגית נהרו
 מכוניות. כתמים של צבע נצנצו
 בבקביש: אדם כחל ירק. הרוח לא פסקה
 לשרק. נצרה ופרח בין
 שניה. אפלה במצרה. במצרה ישבנו
 שנינו, רטבים מגשם סביב
 האש. אישם שטפו המים. אישם
 מכוניות החליקו
 וצפרו. החליקו
 וצפרו. במקליטים
 צרחו שיר אהבה
 בגשם.
 ראשי שקע. מלא במים
 הכבדים. באזו. בילדותי,
 בקפצי מצוק
 אל הנקה, כלי בפנים. בעינים עצומות. בידים
 מושטות, גופי הפקר לקצב השמיר, לקצב
 האלם של שיר
 המים. זורם זורם. שוקע

ויורם. וְכַךְ בְּשִׁקְרֵיאוֹת חֲשָׁבוּ
 לְהִתְפַקֵּץ. שְׂתֵאֵם עוֹלָה, בּוֹלֵעַ כְּמוֹ דָג
 אֶת הָאָוִיר וְשָׁב לְצִלָּל אֶל שְׂכֶמֶת
 הַמַּיִם. יְרֵדְתִּי וְיִרְדְּתִי
 בְּשִׁפְךָ הַנְּקֵר. דְּגִי הַנְּקֵב הוֹחִיבוּ
 לְצַדִּי וְדְגִי הַנְּסֹף. בְּמַעְלֵה הַנְּקֵר
 יְרֵדְתִּי, הַגּוֹף הַחֲלִיק עַל פְּנֵי בִטְנַת
 הַחֹל. צִיָּנִי אֲצוֹת דְּבָרוֹ אֵלַי בְּלִי
 קוֹל. שְׁעָרוֹת הַעֲשָׂבִים
 הִזְרְקוּת. לִקְנִי הַסּוֹף בְּגָלוֹם
 אֲרָכּוֹת. חֲמַקְתִּי בִּיגִיָּהֶם בְּנֶחֱשׁ
 הַמַּיִם. לֹא רְצִיתִי לְעֵלוֹת.
 לְהִשְׁלוֹת. דְּגִים מְתִים צָסִים עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם. צִיָּנִיָּהֶם קְרוּעוֹת
 לְרֹחַה. צִיָּנִיָּהֶם וְגוּגִית
 לְחָה. פַּחֲלוֹן שְׁטוֹף
 גָּשָׁם.